

4. Пєрова Г.О. Сучаснї вимоги до викладання класичного танцю у вищих навчальних мистецьких закладах. Молодий вчений, №2, лютий 2018 р. С. 152–154.
5. Цвєткова Л.Ю. Методика викладання класичного танцю: [підручник]. К.: Альтерпрєс, 2007. 324 с.

Тарасєнко О., доцент,
Полтавський національний
педагогічний університет
їменї В.Г. Короленка
(м. Полтава)

СТАНКОВИЙ ЖИВОПИС ЯК НЕОБХІДНА Й ВИЗНАЧАЛЬНА КОМПОНЕНТА ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА

Освіта є підґрунтям духовного та фізичного розвитку особистості, її успішної реалізації у суспільстві. Метою мистецької освіти є формування особистісно-ціннісного ставлення до мистецтва, розвиток загальних та спеціальних здібностей, художньо-образного мислення, творчого потенціалу особистості, художньо-творчої самореалізації і готовності до духовного самовдосконалення. Саме станковому живопису відведена головна роль у забезпеченні якості освіти майбутнього вчителя образотворчого мистецтва.

Процєс формування особистості педагога у мистецькій освіті висвітлювали у своїх працях О. Комаровська, С. Коновець, Л. Масол, Н. Миропольська, О. Отич, О. Рудницька, О. Шевнюк.

На важливості вивчення живопису, зокрема станкового живопису, наголошували В. Бігаєв, В. Власов, І. Волощук, Т. Ільїна, Т. Касьян, В. Манохін, Т. Печєнок, В. Шуліка.

Фахова підготовка майбутніх вчителів образотворчого мистецтва передбачає оволодіння грамотою живопису, рисунку, композиції, історії мистецтв тощо.

Освітньо-професійна програма Середня освіта (Образотворче мистецтво) спрямована, перш за все, на вивчення академічних основ станкового живопису, оволодіння фундаментальними та професійними аспектами процесу створення мистецького твору.

Варто зазначити, що станкове мистецтво, як один з основних видів образотворчого мистецтва, в якому існує найбільш розвинута система: жанри, стилі, школи. Це живопис, твори якого мають самостійне значення і сприймаються незалежно від оточення (живопис, створений на станку (мольберті)) [3, с.73].

Станковий живопис створює оптимальні можливості для фахового і творчого розвитку студентів. Саме під час вивчення станкового живопису у майбутніх вчителів образотворчого мистецтва формуються такі компетентності, як вдала організація картинної площини, дотримання принципів колористики, володіння принципами

валерного та умовного живопису, взаємозв'язок і розуміння характеру тектонічних закономірностей формотворення, організації структури просторового середовища.

Головна увага приділяється відповідності реалізації художніх засобів, технологій і матеріалів, цілісній образно-пластичній ідеї, поглиблене вивчення пластики людини як основного об'єкту образотворення, розуміння внутрішнього зв'язку об'єкту і середовища, психології художнього образу [2, с.301].

Слід наголосити, що саме у творах станкового живопису використовуються такі способи передачі художником свого внутрішнього світу, як колір, чітка композиція, просторова глибина та світлоповітряне середовище – те, що необхідно для фахової підготовки майбутніх вчителів образотворчого мистецтва [1, с.223-224].

Зазначимо, що одним з головних виражальних засобів у станковому живописі є колорит, колірна гамма твору. Її виразність, здатність викликати різноманітні асоціації, підсилює враження глядача, пробуджує емоції, є основою художньої структури твору та його ідеї.

Не менш важливий виражальний засіб станкового живопису – композиційне рішення – лінійно-просторова організація твору. Закони композиції (рівноваги, великих живописних відношень, єдності, співрозмірності, супідрядності, динамічного і статичного станів, ритму, симетрії й асиметрії, контрасту і нюансу, масштабу і пропорційності тощо) допоможуть визначити смисловий взаємозв'язок між компонентами, елементами художнього твору [3, с.73].

Важливим є розуміння майбутніми вчителями образотворчого мистецтва ролі плями як структурного елемента площини, взаємозв'язку художніх об'єктів з просторовим середовищем твору тощо.

Отже, фахова підготовка майбутніх викладачів образотворчого мистецтва передбачає вивчення багатьох мистецьких компонент, як то живопис, рисунок, композиція, історія мистецтв тощо. Головною з них є вивчення живописної грамоти, зокрема станкового живопису. Він не тільки наочно, в усій різнобарвності розкриває видимі явища реального світу та показує розлогу картину людського життя, є засобом художнього відтворення і тлумачення дійсності, але й розкриває сутність важливих процесів та подій, внутрішнього світу людини-митця.

Список використаних джерел

1. Власов В. Г. Станковое искусство. Новый энциклопедический словарь изобразительного искусства. В 10 т. Санкт-Петербург : Азбука-Классика, 2008. 575 с.
2. Жердизцький В. Є. Живопис. Техніка і технологія: навчальний посібник. Харків : Колорит, 2006. 327 с.
3. Ничкало С. А. Мистецтвознавство: короткий тлумачний словник. Київ : Либідь, 1999. 207 с.